

Nr.4/ decembrie 2014

Primii pași spre... carte

ISSN 2359-8573
ISSN-L 2359-8573

Coordonator: Prof.înv.primar Ifrim Nicoleta

Colectivul de redacție - Clasa a II-a B

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
"ION CREANGĂ", BUZĂU

ȘCOALA DE VARĂ

iulie 2014

De Halloween!!!

31 octombrie 2014

Marin Luca Cristian

Bucur Antonio

SALVAȚI PLANETA PĂMÂNT!

Autor: Prof.înv.primar, Ifrim Nicoleta,
Școala Gimnazială "Ion Creangă", Buzău

ACTUL I: SISTEMUL SOLAR

Personaje: Planetele, Soarele, Omul

Decor: Obscuritate, joc de lumini (laser cu lumini fragmentate imitând stelele), fond muzical în surdină-
"Anotimpurile" de Antonio Vivaldi)

Planetele:

-În sistemul solar, unde locuim
De mai bine de patru miliarde de ani,
Ne tot învârtim.
Ne-nvârtim, ne tot învârtim,
În jurul unei stele,
Ne tot rotim,
Zile și nopți, anotimpuri,
Doar spre soare privim
Și n-avem timp
Să obosim
Ori singure și pustii să ne simțim.
Doar în acest infinit,
Dincolo de Calea Lactee unde locuim,
Mai pulsează și alte miliarde de galaxii
Despre care omule, încă nu știi mai
nimic!...
Și-atunci, tu, omule, ca și un pitic
Trăind pe-un glob de apă și glod
Cât un bob de nisip,
În acest infinit,

Bucură-te doar, zi după zi,
Strigând fericit: Exist! Exist!
Și... n-ai de ce să fii vreodată nefericit!

- Sunt **Soarele**, cea mai strălucitoare stea
Văzută de pe planeta ta!
Întrupată din gheață, praf și piatră,
Iată-mă azi, aur de foc,
Purtându-ți noroc
Și luminându-ți viața toată!
Sunt Soarele, cea mai falnică stea,
Bucură-te zi de zi, omule, de lumina mea
Căci numai de mine depinde întreagă viața
ta!
Sunt cea mai venerată stea,
9 planete atrag spre lumina mea:
5 solide, din piatră și metale,
Și 4 din gaze...
Sunt Soarele, cea mai importantă stea din
viața ta,
În căldura mea, se coace existența ta,
Privește-mă omule, pe cer, zi de zi
Și-atâta doar ar trebui să-ți ajungă
Să te simți măcar o viață fericit!

- Eu mi-s micuța **Mercur**,
Cu o zi, cât 176 de zile pe Pământ...
Jur-împrejurul soarelui,
Aidoma zeului roman
Încălțat cu sandale înaripate,
Iute și neobosită mă tot învârt.
N-am aer, doar cratere-adânci,
Lângă Soare, ziua mă-ncing
Iar noaptea, nicăieri ca la mine
Nu-i mai crâncen de frig!

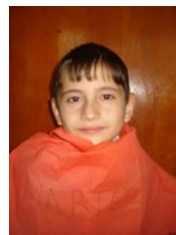

-Planetă sau stea,
Te-ntrebi, nu-i așa?
Eu sunt **Venus**,
Strălucitorul Luceafăr de dimineață
Și sunt oleacă mai fășneată
De nu mă-nvârtesc de la vest, către est,
Ci tocmai invers,
Cât să se-nnopteze la mine
Când se luminează de ziuă la tine.
De departe, ca surori ale aceluiași sistem
solar,
Eu cu Mercur și cu Terra semănăm
întrucâtva
Dar rogu-te, fii atent, nu ne confunda!
Căci eu mi-s mult mai fierbinte decât
Mercur, sora mea
Iar vânturile mele,
Le-ntrec cu mult, pe cele de pe Terra.
Sunt bogată-n vulcani,
În munți și câmpii largi,
N-am sateliți naturali,
Ci doar dioxid de carbon

Și acid sulfuric otrăvitor!

- Sunt Terra, bătrâna Planetă **Pământ!**
De mai bine de 4 miliarde de ani,
Dintr-un nor de gaze, pietre și praf
Am apărut...
În jurul Soarelui
Și-a mele axe,
Neobosit, mă tot învârt...
Sunt a treia Planetă din Sistemul Solar,
Sunt Planeta Albastră,
Bătrâna Terra pe care trăiți, așadar!...
În univers, apar ca o bilă
Plină cu apă
Dar am și aer,
Și lumină, și căldură
Cât să te țin pe tine, omule, în viață!

- Eu sunt **Marte**, a patra planetă din
Sistemul Solar,
Planeta Roșie, zicându-mi-se în particular,
Întrupată din nisip și oxid de fier,
Mai rece sunt decât gheața din al tău
frigider!
Pustie sunt ca un deșert,
Lipsită de oxigen,
Cu vânturi și furtuni de praf,
Cu râuri de lavă și gigantici vulcani,
Cu văi adânci și munți înalți,
Cu calote de gheață
De mii și mii de ani...

-Eu sunt gigantul de gaz,
A cincea planetă din sistemul solar,
Planeta incandescentă
Din hidrogen molecular,
Sunt **Jupiter**, măreț ca un zeu la romani!
În jurul Soarelui,
Gravitez și eu, de mii și mii de ani.
Sunt colosul de gaz al Sistemului Solar,
1300 de Terre mi-ar încăpea
Într-un singur buzunar!
Dar ce păcat, vai, ce păcat!
Cu 60 de sateliți, așa bogat,
Am cele mai scurte zile din Sistemul
Solar!

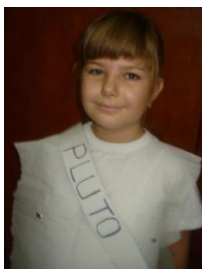
- Eu sunt **Saturn**, bijuteria sistemul solar,
Cu mulți sateliți,
Cu apă înghețată acoperiți!
Am șapte inele din gheață, praf și ... gaz!
Dar scufundată în apă,
De ușoară ce mi-s,
Aș pluti pe dată!
Iar de-ai ateriza cumva,
Aici, pe planeta mea,
N-ai putea înainta
Decât pășind pe aer
De-ai putea!....

- Eu sunt **Uranus**, planeta albastră-verzui,
Cu mulțime de sateliți împrejuru-i
Și cu inele gătită
Asemeni planetei Saturn...
De departe, par calmă
Dar nu te lăsa înșelat!
Ascund cele mai cumplite vânturi,
Orbitez înclinat,
Cu polii spre Soare îndreptați,
Un anotimp aici, de nu știați,
Durează vreo... 20 de ani!

- Despre mine, planeta **Neptun**,
Vă spun doar atât și nimic mai mult:
Sunt a opta planetă din sistemul solar
Și-n fiecare nor,
Ascund gros strat de gaz metan.
De patru ori mai mare decât planeta
Pământ,
Mai cumplit ca la mine,
Nicăieri nu mai bate niciun vânt!
Și ca să fiu și mai ostil și-nșelător,
Chit că par rece din exterior,
Pe tărâmurile mele se-ntinde
Ditamai oceanul cu apă fierbinte...

- Eu sunt **Pluto**, pitica planetă a sistemului solar,
Mă rotesc în jurul Soarelui,
În vreo 249 de ani...
Și de mică ce mi-s eu așa,
Mulți m-au exclus deja,
Din sistemul solar.
Dar nu-i nimic, eu nu mă supăr pic,
Doar ceea ce nu vezi
Devine doar o mare enigmă în timp....

- Eu sunt **Luna**, singurul satelit al Pământului,
Nu emit eu lumină,
Ci doar o reflect pe cea de la Soare primită.
Priveliștea-mi selenară cuprinde zone de pământ,
Conuri vulcanice întunecate, mări, lavă și munți.
Din impactul cu meteoriți și asteroizi,
Am multe cratere-adânci...
Pot fi Lună Nouă, Lună Plină
Ori asemeni literei C, semilună,
Luna nu este deci, mereu rotundă!...
Mă privești pe cer, noapte de noapte, timp de o viață
Dar tu, pământeanule, nu-mi vezi de fapt,
decât o singură față.

Sunt un loc rece, pustiu, fără forță gravitațională,
Dar sunt singurul corp extraterestru
Vizitat de astronauți îmbarcați într-o navă spațială...
Mă rotesc în jurul Soarelui ca și Terra,
Dar mie-mi lipsește atmosfera.
Când Soarele, Pământul și Luna sunt aliniată,
Are loc eclipsa de soare,
Când Pământul se află între Soare și Lună,
Se produce eclipsă de lună.
Sunt Luna, regină printre stele
Strălucind pe bolta cerească,
Sunt Luna, astrul nopților tale,
Din vremuri imemorabile,
Venerată de oameni!

Povestitor:

Dar Universul nu e doar atât,
E mult mai complex,
Cu mintea omenească,
Greu de pătruns!...
Dar ceea ce știm, oricât de puțin,
Tot e destul
Cât pe Terra
Mai mult să ne-o iubim!
Așa cum e omul
În acest infinit,
Un strop de viață,
Cât pe-un țărm de mare,
Un bob de nisip,
Atât măcar trebuie să știm:
Planeta albastră să ne-o ocrotim!

Actul II: Planeta Pământ

Personaje: Planeta Pământ, Copacul, Frunza, Floarea, Izvorul, Copilul

-Sunt Planeta Albastră,
Terra, Planeta Pământ,
De câteva miliarde de ani,
Pe-aceeași orbită,
În jurul Soarelui,
Fără răgaz,
Mă-nvârt, mă tot învârt...
Dar uite-mă azi:
Obosit, și bătrân,
Agățat de o stea,
De la o zi la alta,
Tot mai greu parc-atârni,
De-abia de îmi mai pot roti
Globul de glod, de pământ!...
Nu-s singur cât trist
De-am și uitat
În acest neant,
Să mai mă bucur că exist!
În astă genune,
În ăst necuprins,
Bila-mi cu apă
Mi se-ncarcă parcă,
Cu tot mai mult vid...
Îmi plâng florile,
Li se-ofilesc culorile,
Pe scoarța-mi terestră,
Îmi bântuie bolile!
Din zori până-n noapte,
În surdină, mă vaiet
Ca pe un pat de moarte...
Urlu în șuierul vântului
Cutremurându-mă din străfundul
pământului!
Îmi zvâcnesc măruntaiele

Că m-au îngropat ca și de viu, gunoaiele!
Îmi urlă cicloanele,
Prăpăd îmi fac în cale, tornadele!
Îmi clocotesc vulcanii de lavă,
Mă zbat ca o fiară prinsă-n capcană!
Dar cine durerea să-mi înțeleagă?
Cuvântători și necuvântătoare
Îmi mor înainte de vreme,
Îmi mor pe picioare!
De la un pol la altul,
Mi se-aude oftatul!
Mă uit în oglinda-ntunecatului infinit
Și-mi văd doar un chip
De la o zi la alta, mai trist, tot mai trist
Și-amarnic de-mbătrânit!
Nu mai am aer,
Nu mai pot respira
Ca-ntr-o criză de astm,
Risc a mă sufoca!
Vai, ce se-ntâmplă pe planeta mea?
Natura, mândria mea,
Îmi pare nimicită
Ca de o boală grea!
Pe cât de sigur pe mine odată
Mândru mă-nvârteam
Într-un cer înstelat,
Uite-mă azi:
Umilit și murdar
În maldăre de gunoaie
Aproape îngropat!
Tu, Doamne,
Din hăul lățit în acest necuprins,
Aproape de-un soare,
Parcă de mine, tot mai îndepărtat,
Tot mai străin și mai stins,
Aici, unde dintr-un fir de glod,
Odată, Tu m-ai sădit,
Răspunde-mi odată,
Sincer, cinstit:
Față de oameni,
Cu ce oare-am greșit
De-mi port astăzi, prin haos,
Plânsul și jalea
Unui trup de apă și tină
Atât de adânc rănit?
Câte ere mai am de trăit?
De pe urma oamenilor,
Câte veșnicii oi mai avea de suferit?

Ecologist 1:

- Inconștienți ca niște copii,
Oamenii azi,
Parcă și-au ieșit cu totul, din minți!
Uite-i ce mănâncă,
Uite-i cum trăiesc
De se omoară singuri
Ori se îmbolnăvesc!
E-uri, aditivi alimentari,
Coloranți și conservanți,
Sulfiți, nitriți, nitrați,
Lactați, malați,
Emulgatori, stabilizanți,
Aluminiu, oxid de fier,
Sunt meniul lor de ani buni,
Nu de ieri-alaltăieri!
Se îmbuibă doar cu zahăr, cianură,
Se-otrăvesc necugetații, singuri
Tot mai îndepărtați de natură!
Nu mai știu ce-i pacea,
Nu mai știu ce-i tihna,
Omul nu mai doarme,
Tot stresat și gonind după bani,
A uitat ce-i casa, masa,
Familia și odihna!
Și ținând-o tot așa
De ce ne-am mai mira
Că până la urmă,
Aidoma dinozaurilor,
Și specia umană
Ar putea dispărea!?

Lăcomie

Eu mi-s rege, împărat, zeu,
Globu-acesta e al meu!
Am în minte-un singur gând:

Bani s-adun,
Să fiu șef, să fiu stăpân!
Omul azi a evoluat,
Știința multe șmecherii l-a învățat,
Nu mai e prost ca altădat`!
Și vă jur pe-averea mea:
Globu-acesta, ca pe-un măr,
În felii, doar pentru mine l-oi tăia!
Năzuința aceasta este viața mea,
Fie chiar și omenirea-ntreagă de-aș
sacrifica!
Și-apoi... potopu-n urma mea!
Vreau bani cu orice preț, pricepeți?
Nimic altceva!

Copilul:

- Lăcomie, suflet păgân,
Lasă-ne acest pământ,
Este tot ce-avem pe lumea aceasta,
Mai bun,
Mai drag, mai scump și mai sfânt!
Pentru oameni, Terra trebuie să fie
Nu o sursă de bani,
Ci o planetă vie!
Mamă, tată, frați, bunici,
Omenire-ntreagă,
Repede, săriți,
Natura să salvați
Și s-o ocrotiți!

Copacul:

-Of, ce viață grea!
Nici nu mai pot respira!...
Mi s-a scurs din nervurile frunzelor,
Aproape toată clorofila!

Fumul, poluarea,
Mi-au ofilit culoarea!
Pădurea-mi se va usca,
Păsările-mi vor muri, vor pleca,
Cine-mi va mai cânta?...
Omule, din vina ta,
Viața mea se va curma!
Fără verdeață,
Nici tu nu vei mai putea exista!
Și-atunci? Cine poezii codrului
O mai închina?!...

Ecologist 2:

Copac după copac, tăiat așa, cu nemiluita,
Doar pentru confortul tău personal
Și din sete de bani,
Fără a sădi alții-n loc, măcar,
Ce-ar mai putea oare, deveni omule,
planeta ta
Decât o altă Atlantidă
Scufundată într-un ocean?
Ia, trezește-te puțin, din inconștiența ta
Și pleacă-ți urechea spre glia ta!
N-auzi vaietul planetei sub talpa ta?
N-auzi rădăcinile codrilor seculari
Plângând îngropate ca și de vii,
În cavouri din beton armat?
Ia, taci puțin și nu mai cuvânta
Aidoma necuvântătoarelor
Ce dovedesc uneori,
Mai multă înțelepciune decât cea din
mintea ta:
N-auzi și tu, aidoma lor,
Plânsul pădurii
Și moartea naturii
Îngropată sub șosea?...

Ecologist 3

Azi omul modern voiește-a trăi,
Înghesuit în pereți de beton,
Ca-ntr-o cutie de chibrit.
Natura e perimată,
Tărâm demult părăsit!...
Pădurea nu mai e raiul de-altădată,
Din lăcomia omului, a fost defrișată!
Hectare întregi de copaci,
De pe fața pământului, au fost rași!
Și uite-l azi, tot el se miră,

Tot el se vaită năpăstuit
C-atâtea dezastre
Viața i-au cotropit!
Pădurile-s plămâni Terrei,
Produc oxigen,
Copacul ți-e ca și-un părinte,
Omule, viața îți depinde de el!
Tăierea copacilor
Mărește riscul inundațiilor!
Defrișarea pădurilor
Va duce la dispariția viețuitoarelor,
Și până la urmă,
Chiar și a vouă înșivă, măi, oamenilor!
Populația crește,
Pădurile scad,
Ce planetă mai lăsați moștenire urmașilor?
V-oți fi întrebat?

Copacul:

Și-atunci, mie, biet copac secular,
Pe lumea aceasta,
Construită de voi,
Din fier și beton armat,
Ce altă perspectivă de viitor mi-a mai
rămas
Decât sicriu să devin
Ori într-o cămăruță,
Prăfuit dulap?

Frunza:

Iar eu unde m-aș mai putea muta
Cât de poluare să pot scăpa?
Un singur loc vacant mai știu pe lumea
aceasta,
Și-acela-i doar un ierbar!

Bradul

Dar eu?

La ce mai m-aș putea aștepta
Din partea oamenilor aceștia?
Falnic și verde-n pădure-altădat`,
Cu cetină tot verde, dichisit îmbrăcat,
Rege al pădurii, în toate vremurile, de
necontestat,
Uite-mă azi, ca la circ, înzorzonat,
De Crăciun, lângă vatră,
Țintuit pe-un suport plastefiat,
Apoi, în sobă ori la gunoi aruncat!
Care mai este atunci diferența
Dintre mine și un leu împăiat?...

Floarea:

Și frumusețea mea s-a ofilit,
Parfumul mi-a pierit!
Albinele m-au părăsit!
În ce ierbar se-ascunde oare,
Și-al meu apropiat sfârșit?!..

Apa:

- Nici eu nu mai pot trăi așa,
Flora vegetală aproape mi s-a atrofiat!
Viața mea mult prea în rău s-a schimbat!
Unda-mi cristalină altădat`,
În otravă azi mi s-a transformat,
În tomberon de gunoi
Peste noapte,
M-am preschimbat!
Reziduri petroliere,
Detergenți, pesticide,
Bacterii patogene,
Metale grele,
Molime crunte-mi scurmă azi,
Prin verdeța florei mele!
Petele de ulei
Ale industriei
Mi-au ucis pe capete, miriade de pești,
Mi-au distrus viața vegetală!
Fericire nu mai găsești pe nicăieri,
Pământu-n lung și-n lat de-l cutreieri!

Ecologist 3:

Pinguinilor le este cald la pol,
Ghețarii se topesc,
Unde pământul rodea altădată,
Azi este deșert!
Apa nu mai e o sursă de viață,
Ci aidoma cutiei Pandorei,
Aduce doar moarte sau boală!...

Izvorul:

Și-atunci?
Cine s-o mai încumeta
Să mai bea apă din unda mea?

Ecologist 4:

Haideți, treziți-vă oameni, odată
Din lăcomia și ignoranța voastră!
Nu-i de ajuns să lupte anti poluare
Doar o singură țară ori generație de
oameni!
Gândiți-vă nu doar la câștigul imediat
Ci și la viitorul vostru,
Dar nu-n interes personal,
Ci la nivel global, universal!
Salvați Planeta Albastră,
Ajunsă acum, aproape la colaps!

Ecologist 5:

Priviți cu ochi lucizi în preajma voastră!
 Natura nu mai este luxuriantă
 Așa cum era altădată!
 Priviți-o cât a ajuns
 Din vina voastră,
 De poluată!
 Priviți realitatea în față
 Și luați măsuri odată!

Izvorul:

V-ați pus întrebarea aceasta vreodată:
 De unde viață
 Fără apă?
 Eminescu odată, în poezia sa,
 Unda mi-a cântat,
 Însă epigonii aceștia
 Aproape m-au exterminat!

Copilul

- Soare drag, soare sfânt!
 Coboară-ți strălucitoarele-ți raze,
 La noi, aici, pe pământ!
 Luminează-ne zilele,
 Luminează-ne mințile,
 Gândurile și sufletele,
 Adune-n suflete, numai iubire
 Pentru natură și pentru întreaga omenire!
 Globul acesta divin
 E doar locuința în care ne este merit să
 trăim!
 Haideți, semeni, cu toții, să-l ocrotim,
 Doar pe el ne naștem, trăim și murim,
 Iar existența noastră

Depinde și de mediul în care viețuim,
 Nu doar de timp!....

Actul III: Salvați Planeta Albastră!

Personaje: Ecologiștii, Industria, Povestitorii

Industria:

-Sunt colosul planetei,
 Produc de toate, orice,
 Economia națională
 E-n mâinile mele!
 În lung și-n lat,
 Lumea de-ai colinda,
 Pretutindeni, uzine, fabrici și mine
 Precum frunza și iarba,
 Vor răsări în calea ta.
 Extrag și prelucrez
 Combustibili și materii prime,
 Unelte de muncă, mijloace de producție
 Ori bunuri de consum
 Produc în folosul omenirii.
 Exploatez și prelucrez petrol,
 Cărbuni și gaze naturale,
 Extrag și prelucrez metale.
 Am fabrici de textile și de pielărie,
 Ca să te gătești cum îți place ție.
 Valorificând cărbunii, țițeiul, gazele
 naturale, căderile de apă și lemnul
 Ți-asigur energia termică și electrică
 De ai lumină și căldură în casă,
 Plăcut și confortabil ambientul.
 Prelucrez material forestier,
 Defrișând hectare întregi de teren

Doar omul nu poate trăi în casa sa,
 Fără mobilă, chibrituri, hârtie,
 Uși ori produse de papetărie.
 Am înălțat progresul pe cele mai înalte
 culmi
 Construind mașini de lux, camioane,
 locomotive, vagoane,
 Metrouri, nave maritime sau fluviale,
 Rachete, nave spațiale, avioane,
 Cât omul mai sus decât pasărea să poată să
 zboare....
 Căci omul de azi mult a evoluat,
 Temerar și de cunoaștere însetat,
 Până și pe lună,
 Talpa sa a călcat!
 La marea cucerire a universului,
 Cutezător, el s-a și îmbarcat.
 Cercetează tărâmurii îndepărtate,
 Lumile cu galaxia noastră învecinate,
 Parcă tot întrebându-se de-un gând
 frământat:
 Suntem oare singuri în acest Univers
 nelimitat?
 Cine oare ne-a creat?...
 Tenace, harnic și priceput la de toate,
 Omul astăzi, viața mult și-a ușurat,
 Aidoma unui zeu,
 Natura a subjugat!
 Omul preistoric, din peșteră evadat,
 A rămas departe în timp, în urma noastră,
 Aproape că l-am uitat și uitat...
 Căci uite, omul este acum zeul pământului,
 Știința și tehnologia
 Sunt în mâinile lui,
 Să te și crucești cât a putut omul evolua
 De-a lungul timpului!

Ecologist 1:

(Cu banderola- **Încălzirea globală**)

O fi așa, nimic de spus,
 Omul chiar pe drept cuvânt,
 S-a depășit pe sine însuși!
 Știința și tehnologia ce-i drept, au făcut
 înainte mulți pași,
 Omul a evoluat,
 Dar încălzirea globală acum ne paște,
 Fiindcă Planeta Pământ tot el a poluat!
 Și ținând-o tot așa,
 Până la urmă, nivelul mării se va ridica,

Clima se va schimba,
 Ghețarii se vor topi cândva,
 Multe specii vor dispărea,
 Poate chiar rasa omenească,
 Asemeni dinozaurilor,
 În timp, va dispărea!

Ecologist 2:

(Cu banderola- **Reciclare, recuperare, re folosire**)

-Industria, agricultura, tehnologia
 Ce-i drept, au progresat
 Dar totodată,
 Și maldărele de deșeuri,
 Astăzi, cât zgârie-norii,
 S-au înălțat!
 Așa-i, industria multe ne-a fabricat,
 Ea, ce-i drept, viața ne-a ușurat,
 Dar din păcate, ne-a adus și poluarea
 Ce influențează nefast
 Întreg ecosistemul natural!
 Și uite, tot exploatănd și prelucrând cu
 nemiluita, așa,
 Resursele naturii sunt acum pe cale de a se
 epuiza.
 Căci pe măsura dezvoltării industriale
 Și a exploziei demografice,
 Au apărut din păcate,
 Și mult prea multe deșeuri
 Multe, precum plasticul,
 Nebiodegradabile!

Ecologist 3- (Cu banderola- **Opriți poluarea apei!**)

-Poluarea apei

Poate afecta grav, mediul!
 Plasticele, pesticidele, ierbicidele,
 Insecticidele, fungicidele,
 Plumbul și deșeurile radioactive
 Ce se deversează cu necugetare,
 În apele Terrei,
 Neucid flora și fauna,
 Neaduc bolile...
 Apa a fost dintotdeauna elementul vital în
 societatea umană,
 Așezările și civilizațiile înflorind în
 prezența resurselor de apă potabilă,
 Ca muștile pierind oamenii uneori, în
 istorie,
 Odată cu dispariția apelor sau cu poluarea
 acestora!

Ecologist 4- (Cu banderola- **Opriți poluarea solului!**)

- Poluarea uscatului este cea mai dificil de
 măsurat și de controlat,
 Iar față de aer sau apă,
 Solul este mult mai dificil de curățat!
 Așa că atunci când plecați într-o plimbare
 Și vă da ghes inima la o campare,
 Aveți grijă și amintiți-vă
 Că deșeurile menajere aruncate la
 întâmplare prin păduri,
 Provoacă mari daune ecosistemului!
 Chimizarea în exces a agriculturii
 Duce la tulburarea echilibrului solului!
 Pesticidele, de pildă, se concentrează de-a
 lungul lanțurilor trofice,
 Pentru plante și animale, fiind extrem de
 toxice!

Ecologist 5- (Cu banderola- **Nimic nu se pierde, totul se transformă!**)

Odată cu evoluția și creșterea populației
 Și a gradului de civilizație,
 Omul produce azi și mai multe gunoaie
 decât înainte.
 În coșul de gunoi din propria bucătărie,
 Priviți mai cu mai multă luare-aminte
 Și veți observa că ceea ce credeți că sunt
 Numai niște lucruri inutile,
 Pentru natură, unele pot deveni nocive,
 Precum pungile din plastic și bateriile,

Iar altele sunt de fapt,
 Valoroase resurse de materii prime pentru
 industrie!
 Așa că gândește-te mai bine, de două ori
 înainte
 De a azvârli ceva la gunoi!

Ecologist 6 (Cu banderola- **Nimic nu se pierde, totul se transformă!**)

Toate ca toate,
 Dar ce te faci cu deșeurile
 nebiogradabile?
 Căci uite, știința azi, la precizie, a estimat
 Că recipientele din metal,
 Din aluminiu, în general,
 Se degradează
 Abia în 2-300 de ani?
 Iar PET-urile și pungile din plastic,
 Dezastre aduc lanțului trofic,
 Căci ele din păcate,
 Sunt nebiogradabile
 Și sunt ingerate de biete animale
 Care se-mbolnăvesc ori mor sufocate
 Din cauza PET-urilor și a pungilor din
 plastic,
 Din necugetarea oamenilor, în ape,
 neglijent aruncate...
 Deșeurile, mai ales cele industriale,
 Constituie adevărate surse de risc pentru
 sănătate!
 Acestea conțin prea multe substanțe toxice
 Precum uleiuri, pesticide, metale grele,
 Și nu doar flora și fauna vor avea de
 suferit,
 Ci în timp, îți vor afecta și ție, starea de
 sănătate, omule!

Ecologist 7 (Cu banderola- **Reciclează deșeurile!**):

Dar la aceste neajunsuri, de bună seamă,
Există și soluții
Odată ce deșeurile menajere
Conțin cantități apreciabile de materiale
refolosibile!
Doar cu puțină voință de la fiecare om în
parte,
Acestea pot fi colectate și valorificate!
Așa că dacă ai sorta pe categorii, deșeurile
din preajma ta,
Multe tipuri de materiale aparent inutile,
S-ar putea recicla:
Hârtie, carton, sticlă, aluminiu, metale
neferoase,
Reciclate, tot ție omule,
Ți-ar putea aduce foloase!
Nu mai fi naiv și necumpătat,
Resursele Pământului nu sunt infinite,
Cum de ai uitat?!....
Înainte, în istorie,
Oamenii mai puteau cuceri noi teritorii,
Însă acum pământul e suprapopulat,
Problema reciclării deșeurilor,
Este un imperativ major,
De neamânat!

Ecologist 8 (Cu banderola- **Reciclează hârtie!**):

- Pentru fabricarea câtorva ambalaje de
hârtie,
Sunt tăiați prea mulți copaci din pădure!
Pentru tipărirea unui cotidian de mare tiraj
Este nevoie de tăierea a 1500 de arbori cu
o vârstă de 50 ani!
Iar fiecare tonă de hârtie reciclată
Salvează 17 copaci odată!
Multe materiale de împachetat,
Cartoane, hârtie de ziar,
Sunt materiale tocmai bune de reciclat!
Prin reciclarea hârtiei,
Mulți copaci n-ar mai fi tăiați din pădure,
S-ar reduce poluarea,
S-ar economisi energie!...
În ceea ce privește defrișarea,
Lumea pierde peste 14 milioane de hectare
de pădure pe an,
Adică o suprafață mai mare decât Grecia
de azi...
Și de-ar fi doar asta întregă paguba,
Dar efectele secundare ale defrișării

Sunt fragmentarea și degradarea solului,
Alunecările de teren, dispariția speciilor
exotice...
Și-atunci, ți-ai pus întrebarea vreodată:
Câți copaci ai plantat și tu, la viața ta, măi
omule?...

Ecologist 9 (Cu banderola- **Reciclează mase
plastice!**):

- Pungile de plastic nu sunt biodegradabile,
Sunt din petrol fabricate
Și-ajunse lesne în ape,
Dezastre pricinuiesc florei și faunei
acvatice,
Peștilor, ele le-aduc pieire, moarte....
În loc să polueze apa râurilor sau suprafețe
mari de sol,
PET-urile ar putea fi mai degrabă,
Colectate și reciclate foarte ușor!
Din 10 PET-uri reciclate
Se poate fabrica un tricou
Sau un metru pătrat de covor...
Cu fiecare tonă de plastic reciclat
Se economisesc vreo 800 kg de petrol brut,
Aurul negru cum i se zicea altădat`...

Ecologist 10- (Cu banderola- **Reciclează
sticla!**):

- Sticlele și borcanele aruncate anual de
oameni
Ar putea umple în două săptămâni,
Fostele turnuri gemene,
World Trade Center,
Din New York!

Energia economisită reciclând o singură sticlă ori un singur borcan
Ar putea lumina un bec de 100W timp de patru ore!
Deci efortul tău n-ar fi în zadar!
De reciclezi sticla,
Reduci poluarea aerului,
Reduci consumul de apă,
Economisești energia!

Ecologist 11-(Cu banderola- **Reciclează metal!**):

-Ambalajele metalice rezistente la coroziune și la deformare,
100% sunt reciclabile!
Și-apoi, prin recuperarea acestor deșeuri,
Se poate realiza o mare economie
De resurse financiare și de energie.
În natură, în zonele de campare montane,
Te și crucești câte cutii de conserve
Și doze de băuturi
La tot pasul, îți răsar în cale!
Nu sta cu mâinile-n sân, fluierând doar a pagubă
Cu gândul la nesăbuinta umană
Cât de sus a urcat,
Ci acționează mai bine, ecologic,
Dar nu de pe azi, pe mâine,
Ci imediat!
Reciclând metale,
Poluarea și consumul de energie se vor diminua!
Gândește-te doar că un televizor poate funcționa trei ore încontinuu
Cu energia economisită prin reciclarea unei singure cutii de aluminiu!...

Ecologist 12:

Iar atitudinea ecologică a fiecărui pământean,
Chiar și de ar însemna doar o piesă minusculă
Dintr-un uriaș puzzle universal,
Tot ar fi ceva mai mult decât indiferența
Cu care prea ne-am tratat din păcate,
În ultimul secol, planeta!....
Ce este mediul? Te-ai întrebat?

Tot ceea ce se află în jurul nostru, e-adevărat!
Viețuitoare, obiecte, hrană, adăpost, apă și spațiu,
Este aerul pe care îl respiri zilnic, cu nesațiu.
Soarele care ne dă căldura,
Verdeața pe care ne-o dă natura,
Apele, tot ceea ce se poate vedea, simți, mirosi, auzi sau gusta!
Habar nu ai omule,
Cât poți fi de conectat
La mediul ce pulsează-n preajma ta!
Cu toate acestea,
Noi, rasa umană,
Cu știință și tehnologie atât de avansată,
Mediului în care trăim,
Nu-i aducem totuși, câștig,
Cât mai mult pagubă!
“Mușcăm mâna ce ne hrănește”,
Mai degrabă!...

Ecologist 13:

-Oameni dragi, pe globul acestei Terre,
Simpli locatari,
De ce mereu uitați
Că nu există decât o singură planetă
Pământ
Ce nu-i doar a noastră,
Ci și a viitorilor urmași?
Planeta aceasta pe care trăim
Nu este așa cum aproape zilnic gândim,
Doar un El Dorado,

Unde-n huzur să trăim,
C-un singur gând în minte:
Să ne-mbogătim!
Este și un organism viu,
Pe care noi, ființele viețuim
Și pe care trebuie să-l ocrotim!

Povestitor 2:

Iar sufletul omului e simțitor,
Și de-ar trăi pe-un maldăr de aur,
Tot după natură, mereu ar duce dor...
Și câteodată, lehametit de tot din preajma
sa,
Dincolo de cartea ce multe l-a-nvățat,
De biblioteca din care atâta știință mintea
sa a adunat,
De șifonierul în care straietele și-a atârnat,
El simte doar suspinul arborelui ce pentru
făurirea lor, a fost tăiat...
Și-atunci, și-ar dori să-l revadă iarăși
înaintea sa,
Maiestuos și rămuros cum fusese cândva,
Cu trilul păsărilor cuibărite-n coroana sa,
Iar el, odihnindu-și zbulciul gândurilor,
la umbra sa...
Privindu-și în oglindă, al său chip,
I se-ntâmplă deseori,
Să nu se mai vadă pe el,
Ci doar o mare întindere de nisip,
Materia din care geamul acela fu plămădit..
Și-atunci, și-ar dori să hoinărească desculț,
Aidoma unui copil,
Pe țarmul mării, pe-o nesfârșită întindere
de nisip...
Iar când de semeni și de viața-i tumultoasă
Se simte ostenit,
Și-ar da câteodată,
Chiar și averea toată,
Să mai poată o dată,
Măcar pentru încă o viață,
În peștera omului preistoric,
Să se întorcă...
Și-atunci? Ce mi-s cărările acestui destin
În care secunda se confundă cu veșnicia
La infinit,
Odată ce omul de-acum și din orice timp
Este unul și-același,
Aidoma omului preistoric?

Povestitor 3:

Puterea omule, e-acum în mâna ta!
Nicio viețuitoare de pe Terra
Nu se mai poate mândri cu înțelepciunea
ta!
Dovedește acum, nu altcândva,
Că planeta aceasta o poți și proteja,
Nu doar în folos personal, exploata!
În acest univers infinit,
Învârtit ca-ntr-un scrânciob,
În jurul unei stele de foc,
Putere herculeană se-ascunde de fapt, în
mintea ta,
Încât aidoma titanului Atlas,
Și tu ai putea
De ți-ai pune în minte
Și-ai vrea,
Bolta cerească
Pe umerii tăi,
Dârz a purta!....

Machetă- "Sistemul Solar"- Anghel Livia, Vlăscianu Daria, Preda Silviu

Machetă- "Planeta Pământ"- Ivănuș Cosmin, Cățoiu Radu

"Costumații eco"

"Costumații eco"

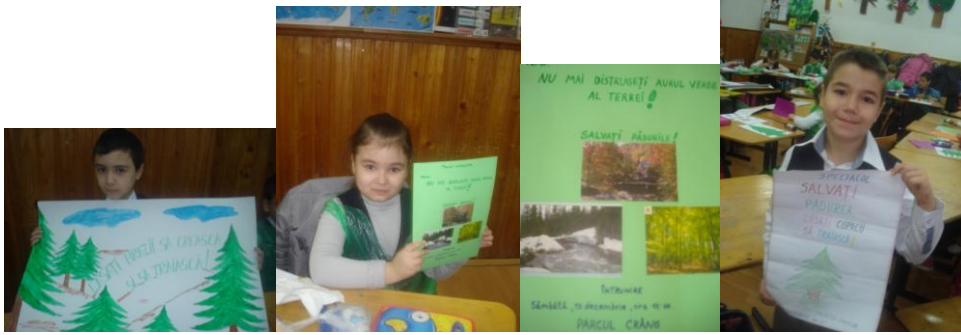
"Costumații eco"

"Costumații eco"

Colțul eco al clasei

Dincă Georgian

Vlăscianu Daria

Moinescu Roberto

Lingurarul Lorena

Tudose Răzvan

Anghel Livia Elena

Preda Silviu

Marin Luca Cristian

Bucur Antonio

Concursurile **COMPER**, **Lectură și scriere creativă**- E- portofoliul elevului (http://www.qvis.ro/ultimele_adaugate/)

Anghel Livia Elena

Clasa a II-a B

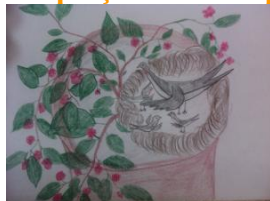
Sistemul Solar

Sistemul Solar sau "Familia Soarelui" este alcătuit din: Soare , 9 planete cu sateliții lor, comete, meteoriți și meteori. Dintre toate, cea mai frumoasă este TERRA sau Planeta Albastră, pentru că are viață și pentru că este a noastră.

TERRA este a treia planetă de la Soare, de aceea nu este nici prea cald, dar nici prea răcoare, este plină de verdeață, de ape și de flori, de zumzetul albinelor și de cântecul păsărilor.

TERRA are un "copil", mândra Lună, dar are și 8 surori: MERCUR- care arde totul în calea sa, VENUS- zeița frumuseții și iubirii, MARTE- zeul războiului- roșu de furie, JUPITER- cea mai mare dintre toate, SATURN- împodibită cu inele, URANUS și NEPTUN, surorile gemene și PLUTO - "Gerilă" al Sistemului Solar.

Un puișor neastâmpărat

Într-o zi de sâmbătă, cam prin luna aprilie, am mers cu părinții mei la casa bunicilor.

În timp ce mă jucam prin curte, am văzut ceva neobișnuit într-un ghiveci: trei puișori de rândunică, mici și pufoși. Unul dintre ei era foarte neastâmpărat și nu asculta deloc de mămica lui.

Treptat, puișorii mici și drăgălași s-au făcut mari și au învățat să zboare. Și iată

că se apropia și toamna. Atunci, rândunica a chemat puișorii și le-a spus:

- Dragii mei, astăzi ne pregătim de o călătorie lungă, vom zbura până în țările calde pentru că vine iarna.

-Dar eu nu vreau să plecăm, a spus puișorul neastâmpărat și a fugit în grădină. Când s-a întors și a adormit, rândunica a luat ceilalți pui și s-a ascuns. Puiul s-a trezit speriat, a început să plângă și s-o strige pe mămica lui. Rândunica l-a luat în brațe, iar puiul a zis:

- Mami, te voi asculta întotdeauna!

Și iată că atunci când m-am întors la bunici, cuibul din ghiveci era gol... și m-am întristat.

La revedere, frumoase păsărele!

Plecarea cocorilor

Din caleașca ei ruginie, a treia zână a anului "Toamna- cea mândră și bogată" a coborât peste natură. Zilele s-au scurtat, nopțile s-au lungit, iar soarele pare că a pierdut bătălia cu frigul. Copacii foșnesc tânguitor, rugându-se parcă de vânt să le mai dea răgaz frunzelor.

La marginea pădurii, doi prieteni buni, iepurele și ariciul stau de vorbă despre cocorii ale căror strigăte nu se mai aud.

-Oare ce s-o fi întâmplat cu cocorii? Nu i-am mai văzut de câteva zile, zise îngrijorat ariciul.

- Cum, nu ai auzit? Au zburat spre țările calde! spuse iepurașul.

- Ce rau îmi pare! Pădurea este mult mai tristă fără ei, dar când zâna primăverii va trezi natura la viață, cocorii se vor întoarce cu strigătele lor vesele.

Puiul de vrabie

La începutul primăverii, la bunicul meu care locuiește la munte, într-un ghiveci de flori și-a făcut cuib o vrăbiuță. Mi s-a părut ceva nemaipomenit. De câte ori megeam la bunicul, mă uitam curioasă în cuib.

Au apărut cinci ouă mititele, cu puncte maronii. Zilele au trecut și din cele cinci ouă au ieșit cinci puișori golași și gălăgioși, care stăteau toată ziua cu ciocurile căscate ca mama lor să le aducă hrană.

Nu am știut până acum ce mămici bune sunt păsările.

Zilele acestea, când m-am uitat în cuib, puișorii mici și neajutorați erau niște ghemotoace pufoase, cu aripioare care deja învățau să zboare. Ce repede au crescut!

Azi-dimineață, m-am întristat pentru că, din cei cinci pui, în cuib nu mai era niciunul!

Am început să-i caut prin curte și dintr-o dată, pe o treaptă, l-am zarit pe unul dintre ei.

Stătea zgribulit pentru că afară începuse să plouă! M-am dus spre el să-l prind, dar a zburat, arătându-mi că a învățat să se descurce singur..... Și nu am mai fost tristă!

Drum bun, micuță pasăre!

Marea Unire

Mărită mireasă, mărit fii tu, mire,
E ziua cea mare, e sfânta Unire,
Porniți azi în viață, cu imnul iubirii
Și fie-vă calea ușoară și dreaptă!

Vlăscianu Daria Clasa a II-a B

Marea

Marea cea nemărginită
E o crăiasă dezlănțuită,
Cu valurile înspumate,
De turiști, admirate.

Marea cea albastră,
E ca o pasăre măiastră,
Cu aripile întinse
Către lumi neatrinse.

Toamna

După o vară fierbinte, cu zile minunate
și lungi, toamna a sosit pe meleagurile

noastre cu hainele ei frumos colorate, cu parfumul fructelor, cu recolte bogate dar cu zile mai scurte și mohorâte. Bruma argintie a împodobit pământul. Toamna în caleașca ei de frunze multicolore împrăștie ceață și ploi. Frunzele plutesc ca niște bărcuțe. Covorul moale de culoare aurie încălzește precum o plapumă pământul amortit. Razele palide ale soarelui mângâie timid întreaga natură. Un vânt ușor aduce mireme de toamnă. În aer plutește parfumul fructelor și al legumelor. Noaptea sunt răcoroase. Gazele plâpânde își caută adăpost iar păsările călătoare se pregătesc pentru lungul drum către sudul însorit.

Toamna este o zână ce ne vrăjește cu frumusețea și cu bogăția ei, și tocmai de aceea este mult iubită de noi toți.

Să fii copil...

Să fii copil, e minunat
Să vezi totul colorat,
Să crezi în basme și-n povești
Și-ntotdeauna să reușești.

Să fii copil, e un vis
Din care n-ai mai vrea să te trezești,
Dar timpul trece și tu crești,
Și într-o zi, adult o să te trezești.

Pățania pușorului de rândunică

La streășina casei bunicii mele, își are cuibul o familie de rândunele. În luna

martie, ele s-au întors din marea lor călătorie și le-am urmărit cu mare admirație zile întregi, cum trudeau pentru construirea cuibului. Apoi au făcut ouă, iar eu eram nerăbdătoare să văd pușorii.

Într-o zi însorită de iulie, aceștia și-au scos micile căpșoare din ou pentru ca soarele să-i mângâie cu razele sale.

Zilele treceau iar ei creșteau văzând cu ochii. Mămica lor îi învăța să zboare, iar pușorul cel mai grăsuț era neastâmpărat și foarte curios.

Când a sosit luna septembrie, mămica rândunica le-a spus pușorilor că vor trebui să plece în țările calde pentru că altfel, vor muri de foame și de frig. Apoi, i-a sfătuit să zboare cu mare grijă în urma ei și niciunul să nu rămână în urmă.

Dar grăsuțul pușor neastâmpărat și curios din fire, admirând priveliștea locurilor peste care zburau, a rămas în urmă, pierzându-se de mama și de frățiorii lui.

Văzându-se singur, s-a speriat foarte tare și a început să plângă spunând:

-Nu mai știu încotro să zbor.
Sunt pierdut. Ce o să mă fac?
Ajutor! Ajutor!
Însă mămica lui i-a observat lipsa și s-a întors după puiul cel grăsuț. Când a văzut-o pe mama sa, pușorul i-a promis că o va asculta și că de altădată nu va mai rămâne în urmă.

Și apoi și-au continuat liniștiți drumul spre țările calde.

Cățelușul inteligent

Pufy e un cățeluș
Sprinten și foarte ghiduș,
Și cuminte și isteț,
Vrea să-nvețe cu orice preț.

Prima carte ce-o găsește,
Cu interes o răsfoiește,
Și citește, și citește,
Dar tot nu se plictisește.

Realizează că-i deștept,
Și că lui îi place cartea
Caci e un câine inteligent,
Un adevărat talent.

Iarna

Afară e frig. Suflarea dușmănoasă a Crivățului vestește venirea iernii. Perdeaua de nori plumburii au acoperit soarele și îl țin prizonier. În curând, Zâna Iarna va îmbrăca întreaga natură cu mantia ei albă și strălucitoare. Primul fulg de nea, abia născut, va fi luat de vânt și purtat peste munți și văi, pentru a face cunoștință cu lumea. Fulgii gingași și albi, asemeni aripilor unor fluturi, vor pluti prin văzduh și se vor așterne lin pe pământul înghețat. Copacii vor îmbrăca cojoace grele de zăpadă, casele vor purta căciuli albe și pufoase, copiii vor chiui de bucurie, se vor da cu săniile pe derdeluș și vor face oameni de zăpadă.

Magia albă a iernii ne va cuprinde pe toți și sufletele noastre vor fi pline de fericire.

BUCUR ANTONIO

Clasa a II-a B

Ploaia

Din cerul înalt,
Tocmai a picat
O ploaie rece și subțire
Peste tufa din grădină.

Tufa este zgribulită
Și de vânt este-ndoită.
Toamna fără milă vine
Peste tufa din grădină.

Ceața

Din cerul întristat,
Ceața s-a lăsat
Și-a acoperit
Tot ce a întâlnit.

Blocul, casa și mașina,
Pomul, floarea și grădina,
Peste toate s-a lăsat
Și ușor, ea le-a udat.

Toamna

Peste dealuri și coline,
Am văzut astăzi cum vine
Toamna cea înfrigurată,
Cu haina ei cea roșcată.

Bate vântul crengile
De alungă păsările,
Câmpurile îngălbenesc
Și toate se ofilesc.

Rățușca și pisiul

-Azi, pisiul cel tărcat
Ușor, m-a îmbrățișat.

Eu, rățușca mititică,
Iubită de o pisică?
Să îi dau oare, crezare
Că e simplă-mbrățișare?
Sau ceva îmi pregătește
Și sunt un ospăț regește?

IFRIM VALERIU

Clasa a III-a B

Moș Crăciun cu sacul greu

La Școala "Creangă Ion",
Coboară din avion
Moș Crăciun cu sacul greu,
Primul care-l vede-s eu.

Intră-n clasă, ne privește
Și în catalog citește,
Apoi, pe nume ne strigă,
Să se-audă, el cam țipă...

Cei cu note mari primesc
Cam tot ceea ce-și doresc:
Jucării, cărți și bomboane,
Ba chiar și niște avioane.

Dând să plece, aeroplanul
Nu-l găsi nici gardianul,
Cât numeri până la trei
Îl fură doi derbedei.

Și plecă Moșul pe jos
Cu sac gol, morocănos,
Cu zăpadă în opinci
La poșta din Micro cinci.

În stația de autobuz
Aștepta tare mofluz
Să plece la Polul Nord,
Să aducă programe Word.

Călare pe un ren ca neaua,
În mână ținând nuiua,
Hoții să nu-i fure renul,
Să se-ntoarcă iar cu trenul.

Moș Crăciun cu fesul roșu

Moș Crăciun cu fesul roșu
Și cu cizmele la fel,
Moș Crăciun cu nasul roșu
Și cu cojcel ca el,
Moș Crăciun cu barbă sură
Și cu sanie de nuc,
Moș Crăciun cu nea pe gură
Când vii tu, eu nu mă culc,
Stau la geamul de acasă
Să văd sania cum vine,
Stau la geamul de la școală,
Unde vii tot pentru mine!

Carnetele cu note

La școala noastră, vino acum
Fără nicio oprire-n drum,
Tu, Moș Crăciun care ne știi
Cu numele scris pe cutii,

Adune cărți și multe dulciuri rare,
Nu te abate din cărare,
Căci ninge mult și se astupă drumul
Și pentru toți, tu ești doar unul!

Când vii, noi îți vom arăta cinstit
Ca să vezi că n-am mințit,
Carnetele cu note, toate
Cu care mergem mai departe!

Renul Gică

Moș cu sania cât trenul,
Anul ăsta care-i renul
Pus să tragă înspre noi,
Vii cu unul sau cu doi?

Cum îl cheamă, e tot Gică
Renul ăla fără frică,
Sau te-aduce cel mezin
Ca să vii cu sacul plin?